

אכילה פך, ואכילה ושתיה מתשיעאה, יתיר מיומא אחרא. ואף על גב דהאי מלה אתמר בגוונא אחרא, וכלא שפיר, והאי והאי מלה חדא, וכל חד באתריה, והכי הוא.

ותאנא, בהאי יומא, כל חידו, וכל נהירו, וכל ותננותא דעלמין, פלהו תליין באימא עלאה, דכל מבוועין נגדין ונפקין מנה. וכדין נהירין כל אינון בוצינין, ונהרין בנהירו בחדוותא, עד דמתבסם פלא. וכדין כל אינון דינין אשתכחו בנהירו, ודינא לא אתעביד, ועל דא תענו את נפשותיכם.

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא, לא גלו ישראל מארצם, עד שפפרו בקודשא פריף הוא. דכתיב, (שמואל ב כ) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה (לנו) בכין ישי, והרי נאמר. פסוק אחר מצאנו על זה, שכתוב (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר לו, פך זה ודאי, בית דוד נקרא, כמו שכתוב (ישעיה ה) בית יעקב לכו ונלכה באור ה'. בית יעקב, כמו שנאמר (שם ט) ובית תפארתית אפאר. לכו ונלכה באור ה', שכתוב ונהר יצא מעדן להשקות את הגן, ונטע את הגן הזה להשתעשע בו עם הצדיקים, שבו הם שרויים.

דמדנו פתוב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא וגו' ועניתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. מה שכתוב אף, מה הוא רוצה כאן? אמר לו, זה בא למעט, שביין שאמר ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (אחר כך) אף בעשור, והיה צריך להיות אף עשור! שבעשור הדבר תלוי.

מבתיכם, ושנינו אף - חלק, חזיו

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא, לא גלו ישראל מארצם, עד שפפרו בקודשא פריף הוא. דכתיב, (שמואל ב כ) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה (לנו) בכין ישי, והרי נאמר. קרא אחרניא אשפחנא בהאי, דכתיב, (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר ליה, הכי הוא ודאי, בית דוד אקרי, כמה דכתיב, (ישעיה ב) בית יעקב לכו ונלכה באור יי'. בית יעקב, כמה דאת אמר (ישעיה ט) ובית תפארתית אפאר. לכו ונלכה באור יי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ונטע האי גן לאשתעשעא ביה עם צדיקייא, דביה שריין.

ותאנא, פתיב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא וגו' ועניתם את נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. אף דכתיב, מאי קא בעי הכא. אמר ליה, למעוטא קא אתיא. דכיון דאמר ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (לכתר) אף בעשור. אף עשור מיבעי ליה, דבעשור תליא מלתא.

אמר רבי אבא, הא אוקים לה מר, מן גופא דמתניתא, לא גלו ישראל מארצם, עד

שפפרו בקודשא פריף הוא. דכתיב, (שמואל ב כ) אין לנו חלק בדוד ולא נחלה בכין ישי, והרי נאמר. קרא אחרניא אשפחנא בהאי, דכתיב, (מלכים א יב) ראה ביתך דוד. אמר ליה, הכי הוא ודאי, בית דוד אקרי, כמה דכתיב, (ישעיה ב) בית יעקב לכו ונלכה באור יי'. בית יעקב, כמה דאת אמר (ישעיה ט) ובית תפארתית אפאר. לכו ונלכה באור יי', דכתיב, (בראשית ב) ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן, ונטע האי גן לאשתעשעא ביה עם צדיקייא, דביה שריין.

ותאנא, פתיב אף בעשור לחדש השביעי הזה יום הכפרים הוא וגו' ועניתם את

נפשתיכם. וכתוב והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי וגו'. אף דכתיב, מאי קא בעי הכא. אמר ליה, למעוטא קא אתיא. דכיון דאמר ועניתם את נפשתיכם בתשעה לחדש, אמר (לכתר) אף בעשור. אף עשור מיבעי ליה, דבעשור תליא מלתא.

אמר ליה אי הכי, (שמות יב) אף ביום הראשון

אמר לו, אם פך, (שמות יב) אף ביום הראשון תשביתו שאר